REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-208/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Jelene Rajić i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudskog savjetnika Alana Vučkovečkog, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Colas Hrvatska d.o.o. OIB: 58701507957, Varaždin, Međimurska 26, kojeg zastupa opunomoćenik Lana Baniček, direktorica pravnih poslova, protiv rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, klasa: UP/II-034-02/26-01/439, urbroj: 354-02/2-26-06 od 18. kolovoza 2026., uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Grada Varaždina, OIB: 13269011531, Varaždin, Trg kralja Tomislava 1 i Tomice Huđeka, vlasnika obrta Niskogradnja Huđek, OIB: 07408330248, Majerje, Gospodarska ulica 20, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 3. studenoga 2026 .

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/26-01/439, urbroj: 354-02/2-26-06 od 18. kolovoza 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, klasa: UP/II-034-02/26-01/439, urbroj: 354-02/2-26-06 od 18. kolovoza 2026. (točka 1. izreke) odbijena je žalba tužitelja izjavljena na odluku o odabiru naručitelja, Grada Varaždina, klasa: 406-01/26-01/6, urbroj: 2186-1-08-03/7-26-22 od 7. srpnja 2026. Zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka je odbijen (točka 2. izreke).

2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je rješenje tuženika nezakonito jer da je naplata ugovorne kazne bila razlogom za isključenje ovdje odabranog ponuditelja. Upire na odredbu točke 4.3. i 4.3.3. dokumentacije o nabavi budući je istima određeno da se naplata ugovorne kazne i/ili jamstva za uredno ispunjenje smatra "drugom sličnom sankcijom" o čemu je u konkretnom predmetu riječ. Ističe da se radilo o prethodnom ugovoru za izgradnju početka ulice Ivana Lalanguea sklopljenog između naručitelja i odabranog ponuditelja 7. kolovoza 2025., početni rok dovršetka radova bio je 21. listopada 2025. Dodatkom 1. produljen je taj rok do 1.

prosinca 2025., a Dodatkom 2. do 12. prosinca 2025. Radovi su završeni 23. prosinca 2025., dakle jedanaest dana nakon posljednjeg ugovorenog roka, zbog čega je naručitelj naplatio, ovdje izabranom ponuditelju, ugovornu kaznu. Upire na odredbe članka 254. stavka 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi (koji je izmjenom Zakona o javnoj nabavi "Narodne novine", broj: 48/26. postao točka 6. članka 254. stavka 1.). Ističe da se nigdje u članku tog Zakona ne navodi da je ocjena treba li iz postupka javne nabave isključiti gospodarskog subjekta povjerena javnom naručitelju, već isti treba primijeniti ono što je propisano dokumentacijom o nabavi. Stoga tuženik pogrešno zaključuje da naplata ugovorne kazne ne predstavlja značajne i/ili opetovane nedostatke koji bi opravdali isključenje odabranog ponuditelja. Ako je naručitelj dokumentacijom o nabavi sam propisao ugovornu kaznu kao "drugu sličnu sankciju" nakon isteka roka za osporavanje dokumentacije više nije dopušteno u fazi pregleda i ocjene ponuda takvoj sankciji oduzeti značenje koje je sam naručitelj unaprijed dao dokumentacijom o nabavi. Navodi da više nije otvoreno pitanje može li ugovorna kazna po svojoj vrsti predstavljati relevantnu sankciju jer je to pitanje riješeno dokumentacijom o nabavi. Također smatra da su zaključci tuženika kontradiktorni jer u jednom dijelu ispravno navodi da je naručitelj dužan primijeniti razlog za isključenje koji je propisao dokumentacijom o nabavi, a u drugom dijelu rješenja navodi da je diskrecijsko pravo naručitelja da ocjeni na temelju svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno da li kod ponuditelja postoji razloga za isključenje. Upire na presudu ovog Suda poslovni broj: Us II-188/2025 te navodi da tuženik čak zaključuje da je naručitelj trebao isključiti gospodarskog subjekta zbog razloga koji čak nije niti bio propisan dokumentacijom o nabavi. Dakle, naručitelj je decidirano propisao ugovornu kaznu, kao razlog zbog kojeg se može prema ponuditelju primijeniti sankcija isključenja koju nije primijenio. Smatra da je trebalo obrazložiti, prilikom pregleda i ocjene ponuda, zašto naplatu ugovorne kazne ne smatra razlogom za isključenje s obzirom da je s navedenom činjenicom naručitelj bio upoznat. Ističe da tuženik pogrešno zaključuje da naručitelj nije morao obrazložiti predmetne okolnosti, a naručitelj je tek u odgovoru na žalbu naveo da je zakašnjenje zanemarivo i da bi isključenje bilo nerazmjerno. U nastavku ističe da postoje drugi nedostaci po ugovoru temeljem kojih je naplaćena ugovorna kazna pa je tužitelj naknadno pribavio dokumentaciju te utvrdio da je uvođenje u posao izvršeno 21. kolovoza 2025., a završetak radova predviđen na 20. listopada 2025., izvođač je radove započeo 15. rujna 2025., što znači da radove nije izvodio od 21. kolovoza 2025. do 15. rujna 2025. niti je za to dao opravdanje. Dana 8. listopada 2025. izvođač podnosi zahtjev za produljenje rokova izvođenja, dakle u vremenu kada je gradilište trebalo biti već u visokoj fazi gotovosti, a konkretna okolnost koja je onemogućavala izvođenje radova je izvođenje radova od strane društva Termoplin d.d na gradilištu od 14. listopada 2025. pri čemu je zastoj po toj osnovi trajao do 20. listopada 2025. odnosno sedam dana. Investitor odobrava novi rok izvođenja do 1. prosinca 2025. za što nema osnove. U nastavku upire na dokumentaciju o nabavi za projekt izgradnje i rekonstrukcije prometnica na području Grada Varaždina - Grupa 2. - izgradnja produžetka ulice Ivana Lalanguea. Nadalje navodi da je osporio i istinitost podataka dostavljenih u ESPD obrascu od strane odabranog ponuditelja jer je isti sukladno točki 4.3.2. dokumentacije o nabavi trebao odgovoriti na pitanje je li iskusio prijevremeni raskid ranijeg ugovora o javnoj nabavi, ugovora s naručiteljem ili koncesijskog ugovora ili određivanje naknade štete ili drugih usporedivih sankcija u vezi s tim ranijim ugovorom na koje je odabrani ponuditelj odgovorio negativno. Tuženik prihvaća objašnjenje da je ponuditelj odgovorio "NE" jer je sam smatrao da kazna nije naplaćena zbog značajnih ili opetovanih nedostataka pa tim izjednačava iskazivanje činjenice o

prethodnoj sankciji s ponuditeljevom konačnom pravnom ocjenom postoji li osnova za isključenje. Nadalje, tuženik ne prihvaća da je izabrani ponuditelj neuredno izvršavao ugovorene obveze i da je profesionalno nepouzdan. Tužitelj je u žalbi naveo da je tijekom zimskog razdoblja, osobito za vrijeme snježnog vala u ožujku 2026. godine došlo do niza prometnih nesreća na području Varaždinske županije te da iz zapisnika sastavljenih povodom pojedinih štetnih događaja proizlaze propusti u održavanju prometnica, a koje su bile u nadležnosti odabranog ponuditelja. Smatra da se ne radi o pojedinačnom ili izoliranom propustu, već o nizu istovrsnih događaja koji mogu upućivati na ozbiljne i trajne nedostatke u organizaciji, pravodobnosti i kvaliteti izvršavanja ugovornih obveza odabranog ponuditelja. Smatra da tuženik pogrešno zaključuje da novinski članci ne predstavljaju dokaz na temelju kojeg to tijelo utvrđuje činjenično stanje. Predlaže rješenje tuženika poništiti, usvojiti žalbu tužitelja te poništiti Odluku o odabiru i predmet vratiti naručitelju na ponovni postupak, uz naknadu troškova žalbenog postupka i potražuje trošak upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je u obrazloženju osporenog rješenja dao obrazloženje svrhe, dosega i načina tumačenja članka 254. Zakona o javnoj nabavi. Ističe da nije sporno da je naručitelj u dokumentaciji o nabavi pod točkom 4.3.3. propisao osnovu za isključenje iz članka 254. stavka 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi pri čemu je pod drugom sličnom sankcijom propisao naplatu ugovorne kazne i/ili naplatu jamstva za uredno ispunjenje ugovora. Također, nije sporno da je u ugovoru o izgradnji i rekonstrukciji prometnica na području Grada Varaždina - izgradnja produžetka ulice Ivana Lalanguea u Varaždinu, kojeg je naručitelj sklopio s odabranim ponuditeljem istom naplatio ugovornu kaznu s obzirom na zakašnjenje od jedanaest dana. Za ocjenu postojanja pretpostavki primjene odredbe članka 254. stavka 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi potrebno je da postoje značajni ili opetovani nedostaci tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora, a posljedica istih je u vidu prijevremenog raskida ugovora, naknade štete ili druge slične sankcije (konkretno ovdje naplata ugovorne kazne). Sama činjenica što je ponuditelju naplaćena ugovorna kazna po nekom prethodnom ugovoru ne znači da je ispunjen i uvjet značajnih ili opetovanih nedostataka tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi pri čemu upire i na odluke ovog Suda poslovni broj: Us II-563/2019, Us II-564/2019. Smatra da pravilno naručitelj zakašnjenje u izvođenju radova od jedanaest dana nije kvalificirao značajnim nedostatkom tijekom povrede bitnih zahtjeva iz tog ugovora jer samo takva povreda uz ispunjenje i druge pretpostavke (naplata ugovorne kazne) predstavlja osnovu za isključenje iz točke 4.3.3. dokumentacije o nabavi. Ističe da odbacuje tvrdnje tužitelja da bi obrazloženje rješenja bilo kontradiktorno. Točno je da je naručitelj, ako je propisao fakultativnu osnovu za isključenje iz članka 254. stavka 1. točka 7. Zakona u dokumentaciji o nabavi bio dužan nedvojbeno utvrditi postoji li na strani gospodarskog subjekta razlog za isključenje kojeg je propisao. Naručitelj je dužan, nakon što utvrdi da je kod gospodarskog subjekta ostvarena osnova za isključenje pozvati istog da mjerama samokorigiranja dokaže svoju pouzdanost. Nakon toga naručitelj ocjenjuje primjerenost mjera samokorigiranja, odnosno u njegovoj je diskreciji i ocijeniti jesu li poduzete mjere samokorigiranja dovoljne da uvjere naručitelja u pouzdanost gospodarskog subjekta za izvršenje ugovora za koji provodi postupak bez obzira na postojanje predmetne osnove za isključenje. Naime, tuženik nigdje u rješenju nije naveo da naručitelj ne smije isključiti gospodarskog subjekta ako razlog nije dovoljno značajan, već da je pažljivom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka ocijenio da u konkretnom slučaju na strani odabranog

ponuditelja nisu ispunjene kumulativne pretpostavke za isključenje iz članka 254. stavka 1. točka 7. Zakona. Ističe da je u obrazloženju rješenja tuženik imao obvezu navesti (prepričati) žalbeni navod žalitelja. Stoga, upućivanje tužitelja na presudu ovog Suda Us II-188/2025, na koju se tužitelj pozvao, nije bila tematika u ovom predmetu, jer je dokumentacijom o nabavi bio propisan razlog za isključenje iz članka 254. stavka 1. točka 7. Zakona. Glede navoda tužitelja da je naručitelj prilikom pregleda i ocjene ponuda bio dužan obrazložiti zašto, iako je bio upoznat s činjenicom naplate ugovorne kazne, ne smatra da na strani odabranog ponuditelja postoji osnovana osnova za isključenje, treba reći da pri primjeni fakultativnih osnova za isključenje osobitu pozornost treba posvetiti načelu razmjernosti. Drugim riječima s obzirom da je isključenje krajnja i najstroža mjera zbog koje ponuditelj gubi mogućnost sklapanja ugovora, treba voditi računa da mjera koja se poduzima bude težinom i trajanjem razmjerna naravi potrebe za takvom mjerom. U tom pogledu postoje brojne presude Suda EU (primjerice presuda u predmetu: C-267/18). Naime, kada bi se očekivalo od naručitelja da za svakog ponuditelja navedene zašto, kako, na temelju kojih činjenica i dokaza su ocijenili da na strani ponuditelja ne postoji svaka od propisanih osnova za isključenje, to bi predstavljalo suviše otegotan i neproporcionalan administrativni teret za naručitelja. U svezi s tim upire na odredbu članka 28. stavka 1. točka 14. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", broj: .65/17., 75/20. i 92/25.) koji se ovdje primjenjuje. Ističe da je naručitelj u žalbenom postupku, sukladno obvezi iz članka 403. stavka 3. Zakona, dokazao činjenice i okolnosti na temelju kojih je donio odluku. Glede navoda da iako je u žalbenom postupku ukazao na mogućnost postojanja drugih nedostataka u izvršenju spornog ugovora, međutim kako nije u žalbenom roku uspio pribaviti dokaze, dostavlja ih sada uz tužbu, treba reći da su sukladno odredbi članka 420. Zakona ti žalbeni navodi i dokazi trebali biti dostavljeni uz žalbu pa ne mogu biti predmetom razmatranja ni u upravnom sporu, a što je potvrđeno u nizu odluka ovog Suda (primjerice presuda poslovni broj. Us II-111/2026, Us II-286/2025, Us II-166/2025, Us II-10/2021, Us II-218/2021 i dr.). U odnosu na tvrdnju da su u ESPD obrascu bili izneseni neistiniti podaci navodi se da svrha popunjavanja tog dijela ESPD obrasca jest da ponuditelj upiše jasan odgovor vezano za naplatu ugovorne kazne koja je uzrokovana značajnim ili opetovanim nedostacima tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora. Dakle, namjera ovog dijela ESPD obrasca nije upisati odgovor je li ponuditelj iskusio drugu usporedivu sankciju, kao što je u konkretnom slučaju ugovorna kazna, u nekom prethodnom ugovoru, već je svrha upisati odgovor na pitanje je li iskusio primjenu druge usporedive sankciju, kao posljedicu značajnih ili opetovanih nedostataka tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora. Odabrani ponuditelj koji ispunjava ESPD obrazac nije smatrao da na njegovoj strani postoje značajni ili opetovani nedostaci tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora u kojemu je naplaćena ugovorna kazna, zbog čega je na to pitanje odgovorio "NE", a tužitelj suprotno nije dokazao u žalbenom postupku. Glede navoda o tome da je žalitelj u žalbenom postupku dostavio novinske članke koje je tuženik "odbacio" treba reći da tuženik nije osporio mogućnost tužitelja da dostavi novinske članke, već je naveo svoju ocjenu o njihovoj (ne)prikladnosti kao osnove za utvrđivanje činjenica u konkretnom žalbenom postupku. Sama činjenica da određeni događaj ili postupanje gospodarskog subjekta predstavlja predmet medijskog izvještavanja ne znači da je takvo postupanje i dokazano niti se iz tih navoda može neposredno i nedvojbeno zaključiti da se radi o nepouzdanom gospodarskom subjektu za izvršavanje predmetnog ugovora. Predlaže

tužbeni zahtjev odbiti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva da sud riješi ovu upravnu stvar.

4. Zainteresirane osobe nisu dostavile odgovor na tužbu.

5. Sud je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. i 39/26 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje: ZUS) odgovor tuženika dostavio tužitelju.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta, kao i iz obrazloženja osporenog rješenja, proizlazi da je Grad Varaždin objavio u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku broj objave: 20026/S F02-0004670, predmet nabave: izgradnja ulica u Hrašćici - Ul. Janka Peharde, Ul. Tomislava Lipljina, Ul. Miljenka Plantaka, Ul. Darka Tomića i Ul. Mirka Stričaka. U predmetnom postupku pristigle su tri ponude te je naručitelj donio Odluku o odabiru klasa: 406-01/26-01/6, urbroj: 2186-1-08-03/7-26-22 od 7. srpnja 2026. kojom je odabrao ponudu Niskogradnja Huđek, obrt za niskogradnju, vl. Tomica Huđek, Majerje, Gospodarska ulica 20.

8. Tužitelj smatra da su se u konkretnom slučaju ispunili uvjeti za primjenu odredbe članka 254. stavka 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22., dalje: ZJN) te da je odabrani ponuditelj trebao biti isključen iz postupka javne nabave.

9. Odredbom članka 254. stavka 1. točka 7. ZJN-a propisani su fakultativni razlozi za isključenje gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako gospodarski subjekt pokaže značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi ili prethodnog ugovora o koncesiji čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija.

10. Naime, točkom 4.3. dokumentacije o nabavi (dalje: DON): Prijevremeni raskid, naknada štete i druge usporedive sankcije, propisano je da će naručitelj isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako gospodarski subjekt pokaže značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi ili prethodnog ugovora o koncesiji čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija. Razdoblje isključenja gospodarskog subjekta kod kojih su ostvarene osnove za isključenje iz postupka javne nabave iz ove točke je dvije godine od dana dotičnog događaja.

11. Prema točki 4.3.3. DON-a: Dodatno pojašnjenje kriterija propisano je sukladno članku 254. stavku 1. točka 7. ZJN/2016 javni naručitelj može isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako gospodarski subjekt pokaže značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi ili prethodnog ugovora o koncesiji čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija. Pod drugom sličnom sankcijom smatra se naplata ugovorne kazne i/ili naplata jamstva za uredno ispunjenje ugovora. Razdoblje isključenja gospodarskog subjekta kod kojeg su ostvarene osnove za isključenje iz članka 254. ZJN/2016 iz postupka javne nabave je dvije godine od dana dotičnog događaja.

12. Prema točki 4.3.4.: Način dokazivanja propisano je da za potrebe utvrđivanja navedenog gospodarski subjekt dostavlja ispunjeni ESPD obrazac za sebe/članove zajednice gospodarskih subjekata te podugovaratelja/e (ako je primjenjivo) i za gospodarski/e subjekt/e na čiju se sposobnost oslanja (ako je primjenjivo), a da naručitelj može prije donošenja odluke o odabiru od ponuditelja koji je dostavio

ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti dostavu ažuriranih popratnih dokumenata u roku ne kraćem od 5 dana i to: Izjavu gospodarskog subjekta - Prilog 1.

13. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je naručitelj prethodno imao sklopljen ugovor o izgradnji i rekonstrukciji prometnica na području Grada Varaždina – izgradnja produžetka ulice Ivana Lalanguea u Varaždinu Grupa 2. s ovdje odabranim ponuditeljem te je istome naplatio ugovornu kaznu budući je prekoračen rok za izvršenje tog ugovora za jedanaest dana. Naime, iz dokaza priloženih spisu predmeta u vezi s izgradnjom i rekonstrukcijom navedenih prometnica i to 1. Dodatak ugovoru sklopljenom između ovdje naručitelja i ovdje odabranog ponuditelja, proizlazi da je izvođač predao zahtjev za produljenjem roka završetka radova do 1. prosinca 2025. jer je radi kasnog dogovora oko izvođenja plinskih instalacija, nepredviđenih radova na priključcima instalacija te nepovoljnih vremenskih uvjeta koji su utjecali na dinamiku izvođenja radova došlo do kašnjenja. Nadalje, iz 2. Dodatka ugovoru sklopljenog između ovdje naručitelja i ovdje odabranog ponuditelja, a u vezi s izgradnjom i rekonstrukcijom istih prometnica proizlazi da je isti sklopljen radi produljenja roka završetka radova do 12. prosinca 2025. uz akceptiranje razloga koji se odnose na izmjenu projektne dokumentacije vezane uz izvođenje kolnih prilaza. Proizlazi dakle da se radilo o razlozima koji se ne mogu pripisati krivnji odabranog ponuditelja. Iz zapisnika o primopredaji i okončanom obračunu radova od 29. prosinca 2025. proizlazi da su radovi na izgradnji i rekonstrukciji naprijed navedene prometnice dovršeni sa zakašnjenjem od jedanaest dana zbog čega sukladno ugovoru, ugovorna kazna iznosi 1‰ za svaki dan zakašnjenja u odnosu na ukupno ugovorenu vrijednost ugovora odnosno 2.026,88 eura bez PDV-a.

14. Naime, za ocjenu osnove za isključenje propisane naprijed navedenom odredbom ZJN-a i DON-a potrebno je da budu ispunjene kumulativno dvije pretpostavke, a to je značajni ili opetovani nedostatci tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora te da je uslijed toga nastala posljedica prijevremenog raskida ugovora, naknade štete ili druge slične sankcije, u konkretnom slučaju naplate ugovorne kazne.

15. Imajući u vidu naprijed navedeno činjenično stanje, Sud prihvaća ocjenu tuženika da se prekoračenje roka za završetak radova od jedanaest dana čija je posljedica naplata ugovorne kazne u iznosu 1‰ za svaki dan zakašnjenja u odnosu na ukupno ugovorenu vrijednost ugovora ne može kvalificirati kao značajni nedostatak tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora. Pri tome se tuženik osnovano poziva na uvodnu izjavu Direktive 2014/24/EU broj: 101 prema kojoj pri primjeni fakultativnih osnova za isključenje, javni naručitelji bi trebali posvetiti osobitu pozornost načelu proporcionalnosti. Manje nepravilnosti bi samo u iznimnim okolnostima trebale dovesti do isključenja gospodarskog subjekta. Ipak, ponovljeni slučajevi manjih nepravilnosti mogu dati povod sumnji u pouzdanost gospodarskog subjekta koja može opravdati njegovo isključenje. Stoga, kako se u konkretnom slučaju radi o neznatnom kašnjenju u izvođenju radova radi se o manjoj nepravilnosti koja može dovesti do isključenja samo ako bi se radilo o opetovanom kašnjenju u izvođenju radova odnosno o ponovljenim slučajevima manjih nepravilnosti o čemu ovdje nije riječ. Ovo osobito imajući u vidu zakonom propisane posljedice isključenja gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave kako je to propisano odredbom članka 255. stavka 7. ZJN-a prema kojoj razdoblje isključenja gospodarskog subjekta kod kojeg su ostvarene osnove za isključenje iz članka 254. ovog Zakona iz postupka javne nabave je dvije godine od dana dotičnog događaja (istovjetno točka 4.3.3. DON-a).

16. Nadalje, rješenje tuženika se ne može ocijeniti kontradiktornim budući je tuženik, a kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i potpuno utvrđene nakon čega je osnovano zaključio da žalba ovdje tužitelja nije osnovana. Pritom je dao detaljnu i jasnu analizu činjenične i pravne situacije detaljno analizirajući sva očitovanja stranaka i sve dostavljene dokaze, naveo je razloge kojima se rukovodio, a koje razloge u cijelosti prihvaća i Sud jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni provedenih dokaza u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog prava dajući detaljno i iscrpno obrazloženje iz kojih razloga žalbene navode žalitelja smatra neosnovanim.
17. Neosnovano se tužitelj poziva na presudu ovog Suda poslovni broj: Us II-188/25 od 22. listopada 2025. jer je ta odluka donesena u stvari druge činjenične naravi (mijenjanje dokumentacije o nabavi, raskidanje dva ugovora u određenom periodu zbog krivnje gospodarskog subjekta itd.) dakle o ocjeni relevantnih činjenica u tom konkretnom predmetu.
18. Tužitelj prigovara da je naručitelj trebao obrazložiti u postupku pregleda i ocjene ponuda zbog čega unatoč tome što je bio upoznat s činjenicom naplate ugovorne kazne ne smatra da na strani odabranog ponuditelja postoji osnova za isključenje. Naime, sukladno odredbi članka 28. stavka 1. točka 14. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", broj: 65/17., 75/20., 92/25.) koji se u konkretnom slučaju primjenjuje, propisano je da je naručitelj dužan u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda navesti obrazloženje samo kada za konkretnog ponuditelja ocijeni da ne udovoljava kriterijima za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, a ne onda kad ocijeni da udovoljava. U konkretnom slučaju naručitelj je u žalbenom postupku sukladno obvezi iz članka 403. stavka 3. ZJN-a dokazao činjenice i okolnosti na temelju kojih je donio odluku odnosno da na strani odabranog ponuditelja ne postoje okolnosti koje predstavljaju razlog za isključenje iz točke 4.3.3. DON-a jer kašnjenje s izvođenjem radova iz jednog prethodnog ugovora i to sa zakašnjenjem u izvođenju radova od jedanaest dana ne predstavlja značajan nedostatak tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora. Takvo kašnjenje naručitelj nije smatrao značajnim nedostatkom što proizlazi i iz činjenice da naručitelj nije raskinuo ugovor već je odabranom ponuditelju naplatio ugovornu kaznu u visini od 1‰ za svaki dan zakašnjenja pri čemu osnovano zaključuje tuženik da pri primjeni fakultativnih osnova za isključenje osobitu pozornost treba posvetiti načelu razmjernosti s obzirom da je isključenje trajna i najstroža mjera zbog koje ponuditelj gubi mogućnost sklapanja ugovora na razdoblje od dvije godine.
19. Nadalje, u odnosu na prigovor tužitelja da su postojali drugi nedostatci po ugovoru temeljem kojeg je naplaćena ugovorna kazna, ali da dokaze tijekom žalbenog postupka nije mogao dostaviti pa ih dostavlja u tužbi treba reći da prema odredbi članka 404. stavka 1. ZJN-a, u žalbenom postupku tuženik postupa u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti pazi na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede iz stavka 2. ovog članka. Prema odredbi članka 420. ZJN-a, u žalbenom postupku žalitelj je u žalbi dužan iznijeti sve sporne činjenice (opis nepravilnosti i obrazloženje) i za njih predložiti dokaze.
20. Prema tome, pri osporavanju zakonitosti rješenja donesenog u žalbenom postupku nije dopušteno iznositi nove činjenice i dokaze o kojima se stranke žalbenog postupka nisu očitovale niti su bile u žalbi istaknute pa ih tuženik nije ni ocjenjivao zbog čega osnovano tuženik u odgovoru na tužbu ističe da tužitelj tek sad prvi put dostavlja dokaze za navode iz žalbe, a što nije dopušteno.

21. Nadalje, glede tvrdnje tužitelja o iskazivanju neistinitih podataka u ESPD obrascu treba reći da nije sporno da je odabrani ponuditelj u ESPD obrascu u točki 4.3. na pitanje: je li gospodarski subjekt iskusio prijevremeni raskid ranijeg ugovora o javnoj nabavi, ugovora s naručiteljem ili koncesijskog ugovora, ili određivanje naknade štete ili drugih usporedivih sankcija u vezi s tim ranijim ugovorom naveo odgovor "NE". Međutim, osnovano zaključuje tuženik da je svrha popunjavanja tog dijela obrasca da ponuditelj upiše jasan odgovor vezano za naplatu ugovorne kazne koja je uzrokovana značajnim ili opetovanim nedostatcima tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora. Dakle, svrha ovog dijela obrasca nije upisati odgovor je li ponuditelj iskusio drugu usporedivu sankciju, već ista mora biti posljedica značajnih ili opetovanih nedostataka tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora, o čemu se ovdje ne radi. Kako odabrani ponuditelj nije smatrao da na njegovoj strani postoje značajni ili opetovani nedostatci tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora to je naveo odgovor "NE". Osim toga, budući da naručitelj u DON-u nije propisao kao osnovu za isključenje gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave, eventualne pogrešne informacije u ESPD obrascu (članak 254. stavak 1. točka 8. ZJN) zbog čega ga naručitelj, sve i da je točna naprijed navedena tvrdnja tužitelja, ne bi mogao isključiti iz tog postupka budući da su fakultativne osnove za isključenje razlog za isključenje samo ukoliko ih je naručitelj propisao u DON-u.

22. Konačno, glede prigovora tužitelja o ostalim neurednim izvršavanjem ugovornih obveza i profesionalne nepouzdanosti ovdje odabranog ponuditelja kao i dostave novinskih članaka u svezi s navedenim pravilno je tuženik naveo svoju ocjenu o njihovoj neprikladnosti kao osnove za utvrđivanje činjenica u konkretnom predmetu. Ovo iz razloga jer činjenica da su u nekim medijima objavljeni navodi o navodnom neurednom izvršavanju ugovornih obveza ovdje odabranog ponuditelja ne znači da je takvo postupanje dokazano. Stoga je osnovano zaključeno da novinski članak ne može biti dostatna činjenična osnova za zaključak da je odabrani ponuditelj doista i neuredno izvršavao ugovorne obveze. Osim toga tužitelj u žalbenom postupku nije dostavio bilo kakve druge dokaze kojima bi te navode potkrijepio već ih temelji samo na podacima iz medija.

23. Slijedom navedenog valjalo je pozivom na odredbu članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u točki I. izreke. Točka II. izreke utemeljena je na odredbi članka 147. stavka 1. istog Zakona jer, osim što tužitelj nije uspio u sporu, istog zastupa zaposlenik društva pa ovdje nema troškova koji bi se mogli naknaditi sukladno odredbi članka 144. stavka 1. ZUS-a, a nije ni propisana mogućnost naknade troškova spora stranci koju ne zastupa odvjetnik ili druga osoba koja ima pravo na zakonom propisanu naknadu.

U Zagrebu 3. studenoga 2026.

Predsjednica vijeća:
Marina Kosović Marković

Dokument je elektronički potpisan:
Marina Kosović-Marković
Vrijeme potpisivanja:
03-11-2026
14:40:30

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D313336313333630303638
OU=Signature
S=Kosović-Marković
G=Marina
CN=Marina Kosović-Marković

Broj zapisa: **9-3088f-8f8ec**

Kontrolni broj: **00fbd-ba9cf-3d3fc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marina Kosović-Marković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.